

[Johs. Christiansen.]

nået ham, men så opklaredes det, at han havde glemt at melde flytning til lægdsmanden, og så knaldede man ham på det.

På flyvestation Karup er en sergent og en kaptajn blevet tiltalt for uorden med hensyn til våbenbeholdninger og udrustingsgenstande.

Hærkommandoen har set sig nødsaget til strengt at indskærpe befalingsmændenes ansvar overfor de 16-17 årige unge, der melder sig som mathelever, og bladet „Vor Hær“ understreger, at hvis det af hærkommandoen påpegede ansvar forflygtiges, kan mathordningen udvikle sig på en sådan måde, at den kun suger bundfaldet til sig.

En indsender i „Information“ harcellerer over, at i Kastelet drikker officererne kaffe af porcelænskopper med hank, sergenterne drikker af kartonkopper med hank og de menige af jernporcelæn uden hank, og således kunne jeg blive ved lidt endnu.

Det allerede anførte, der altsammen er sket i løbet af forrige måned, altså i løbet af en enkelt måned, turde imidlertid være tilstrækkeligt til at vise, at moral, hensynsfuldhed og værdig optræden indenfor forsvarrets område snægtelig synes at være genstand for en noget betænkelig grad af inflation. Spørger man om årsagen, må man også her standse ved den kendsgerning, at oprustningstempoet har taget en sådan fart, at de ansvarlige ikke længere kan holde trit. Kontrollen er i færd med at glide dem af hænde. Dette yderst beklagelige faktum skyldes selvfølgelig ikke mindst den helt uforvarselige mangel på befalingsmænd, hvilket igen afstedkommer, at man ikke i tilstrækkelig grad sigter de emner, der udtages til befalingsmænd.

Men endelig kan man næppe undgå en fornemmelse af, at den altfor forcerede oprustning simpelthen vokser dels ministeren, dels hans nærmeste medarbejdere i de høje kommandostillinger over hovedet, og hvem er det til syvende og sidst, det går mest ud over? Det er naturligvis den indkaldte ungdom, en omstændighed, der kan komme til at gå hårdere ud over hele vort samfunds struktur, end landet kan være tjent med.

Af debatten forleden dag fremgik det, at forsvarsministeren snarest muligt vil give en offentlig redegørelse for spørgsmålet om den 18 måneders tjenestetid. Må jeg i den forbindelse henlede ministerens opmærksom-

hed på en artikel i „Militært Tidsskrift“ for september. Artiklen er undertegnet med pseudonymet „Major“, der øjensynlig dækker over en højerestående officer, altså en mand, der ved, hvad han taler om. Det hedder bl. a. i denne artikel — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Skal beredskabet imidlertid blive virkelig effektivt, kræves en topuddannelse af befalingsmænd og mandskab. Mand og afdeling må aldrig i hele perioden få indtryk af at være færdiguddannet. Mangler disse forudsætninger, vil resultatet,“ — påpeger „Major“ videre — „blive en beredskabsstyrke uden disciplin, d.v.s. uden kampkraft, en svampet tjenestegørende værnepligtsmasse, der foruden at være en karikatur af en beredskabsstyrke, disciplinært set, vil være dødsensfarlig for de rekruthold, der starter jævnsides med beredskabsstyrken.“ Endelig fastslår „Major“ i samme forbindelse, „at de faktorer, der betinger uddannelsens succes, er befalingsmænd, øvelsesmateriel — og arbejdsro.“

Det er klart, at „Major“ ikke fremsætter disse alvorlige betragtninger i militærets officielle tidsskrift bare for at skrive noget. Det er naturligvis de forhåndenværende tilstande indenfor forsvaret, der danner grundlaget for hans betragtninger. Der må med andre ord være alvorlige brist at afhjælpe, før forudsætningerne for indførelse af en 18 måneders tjenestetid er tilvejebragt.

Alle i landet har i længere tid vidst besked om den nærmest katastrofale mangel på befalingsmænd, men nu får vi tillige at vide, at der også er mangel på øvelsesmateriel. Dette er virkelig egnet til at påkalde opmærksomheden. For år og dag siden erklærede udenrigsministeren, at vi ville få våben og materiel fra Amerika til et beløb af 2½ milliard kr., og nu siger „Major“ temmelig tydeligt, forekommer det mig, at vi foruden at mangle befalingsmænd tillige mangler materiel for at kunne gennemføre den 18 måneders tjenestetid. Skulle det med andre ord være rigtigt, hvad et blad nylig fortalte, at vi til dato kun har fået våbenmateriel til et beløb af om ved 600 mill. kr.?

Den tredje forudsætning, „Major“ opstiller for gennemførelsen af 18 måneders tjenestetid, er sikringen af arbejdsro for værnene, men også her lades der meget tilbage at ønske.